

Uutiskirje 4/2022 - #68 - 12.12.2022

The Puhalainen family +358-50-554 7427 (Liisa)
Charilaou Trikoupí 29 +358-50-416 7543 (Mikko)
GR-14562 Kifisia etunimi.sukunimi@kylvaja.fi
Greece

Siunattua joulunaikaa!

Täällä vielä lähes 20 asteessa kulkiessa ei tunnu kovin jouluiselta, mutta lähiviikkoina lähivuoretkin saavat toviksi lumipeitteen. Jouluvalot, koristelut ja tapahtumat ovat täällä kuitenkin niin ylenpalttiset, ettei joulun tuloa voi olla huomaamatta, oli sää mikä hyvänsä.

HALLINTOA JA BALANSSIN HAKUA

Mikon työ on ollut varsin tietokone- ja palaveripainotteista. Lähetystyökin etenkin monen eri alueen esimiesroolissa toki tarvitsee suunnittelua, budjetteja, raportteja ja kokoustamista. Nyt "talven" tullen siltä osin kuitenkin helpottaa, ja Mikollakin alkaa olla enemmän aikaa myös ihmisten kohtaamiseen livenä. Hän on jo voinut auttaa eri toimijoita täälläkin mm. tietokoneasioissa. Mikko on myös kantanut reilusti isoimman vastuun kotitöistä ja ruokahuollosta ja on edelleen myös perheen ainoa kuski, Liisa kun ei edelleenkään uskalla täällä liian "luovassa" liikennekulttuurissa ajella. Yleisillä pääsee kuitenkin moneen suuntaan. Liisa on rakentanut uutta arkea, johon kuuluu kokonaishyvinvoinnin kannalta osasina myös mm. puistojumppaa, tanssitunteja ja äitien rukouspiiriä. Työ on kuitenkin ollut monipuolista "freelancer-"roolissa toistaiseksi sitoutumatta minkään yhden tahon viikko-ohjelmaan liian tiiviisti:

VERKKOJEN SETVIMISTÄ JA VIESTIN VIENTIÄ

Koronavuodet eristivät ja työntekijöiden vaihtuessa samalla myös vieraannutti monet toimijat täällä toisistaan. Liisa onkin jatkanut pyrkimyksiään päästä kartalle siitä, millainen työ täällä on nyt oleellista ja mitä missäkin tapahtuu tavaten eri tahojen johtajia. Aika usein on käynyt niin, että kun on luullut siihen asti koetun perusteella, että jokin toiminto olisi nyt tärkeää, vastaan on tullut taho, joka tekee juuri sitä, vaikkei joku toinen olisikaan ollut asiasta tietoinen. Liisa on sitten levittänyt viestiä eri järjestöihin ja pakolaisille siitä, mistä saa vaatteita tai kieltenopetusta, toimintaa nuorille, ruokaa tai raamattuopetusta. Hän on jakanut myös tietoa hyvistä materiaaleista. Juuri joku soitti apuja hengellisiin lastenlauluihin.

Äskettäin Liisa liittyi muutaman hengen toimikuntaan ns. "Rev7-kollektiiviin" ja kutsui kaikki tietämämme kristillistä pakolaistyötä tekevät seurakunnat ja järjestöt monikieliseen rukous-, ylistys- ja yhteysiltaan 21.1. Sen myötä toivomme, että paitsi oppisimme paremmin tuntemaan toisiamme, starttaisi myös säännöllisempi yhteistyö eri toimijoiden välillä siten, että kaikki voisivat palvella paremmin, rohkaista ja tukea toisiaan ja jakaa tietoa ja resursseja tehokkaasti.

AUTTAVIA KÄSIÄ

Helping Hands -järjestö, jonka työssä olimme edellisen työkaudemme, on meille tietenkin tutuin persiankielisiin kansoihin keskittynyt taho, ja sen yhteydestä on ollut helpoin aloittaa, ainakin siihen asti, että kesällä perustetun kristittyjä kouluttavan Kylväjän uuden yhteistyöjärjestön myötä tulisi jotakin akuutimpaa tarvetta. Pakolaiset ovat nyt entistä enemmän hajallaan kodeissaan ja konttileireillä, eikä enää helposti tavattavissa massoittain puistoissa, joten osallistumalla nyt alkuun järjestön kokoaviin toimintoihin Liisan on ollut helppo saada kontaktia perheisiin, joista osaa on sitten voinut kohdata myös muissa konteksteissa.

Liisa on toiminut etenkin keskiviikon naisten ja lasten päivissä keskustellen, rukoillen, ryhmätuokioita vetäen ja lapsista vastuuta ottaen. Perjantain persiankielisen ateriapäivän yhteydessä palkitsevinta on ollut perheiden kanssa juttelut, kontaktit teinityttöihin, opetuksen jälkeen rukousryhmien vetäminen ja spontaanit rukoustilanteet esim. eilen yhden vanhan rouvan polven puolesta ja huomenna Saksaan monen vuoden jälkeen pääsevän pariskunnan lähdön puolesta. Joinakin viikkoina Liisa on auttanut myös persiankielisessä naisten raamattu- ja rukouspiirissä tiistaisin.

Leipää ja Elämän Leipää jaetaan

Nyt joulun alla Liisa on myös mukana järjestämässä pakolaisten joulujuhlia, joissa hänen vastuullaan on ennen kaikkea joulukuvaelmat. Juhliin odotetaan n. 250 persiankielistä osallistujaa, osa haetaan paikalle pakolaisleireiltä busseilla. Tänä vuonna menemme auttamaan myös ainakin johonkin Kylväjän kollegoiden organisoimiin urdunkielisiin juhliin.

YKSILÖLLISIÄ KOHTAAMISIA

Tutustuimme viime kuussa Suomesta syksyllä Kreikkaan palautettuun keskiaasialaiseen perheeseen, joille löysimme täältä tilapäisen kodin ja pystyimme auttamaan muutossa ja kontakteissa mm. persiankieliseen seurakuntaan. Tarkoitus on viettää perheen kanssa aikaa etenkin nyt joulun aikaan, kun useimmat pakolaiskeskukset menevät muutaman viikon sulkuun henkilökunnan lennellessä sukuloimaan. Liisa on koettanut kannustaa ja auttaa perheen lapsia hakeutumaan kouluun. Vanhemmatkaan eivät osaa lukea ja kirjoittaa millään kielellä. Perhe sai oppia tuntemaan Jeesuksen Suomessa ollessaan ja he ovat nyt saaneet lisää opetusta ja heidät on nyt täällä Kreikassa kastettu. Perheen lasten nimet tarkoittavat mm. "Jumalan toivo", "Tähti" ja "Jumalan valo", ja rukoilemme, että ne saisivat loistaa pitkälle.

Voi kun nämäkin pienet ottaisivat vastaan Lahjoista parhaimman!

Jokin aika sitten meillä oli kotona vieraana paikallisen persiankielisen seurakunnan pastori perheineen, muistamme hyvin, kun hän tuli vuosia sitten ensi kertaa pakolaiskeskuksellemme, silloin vielä ajatellen, että Jeesus on vain suuri profeetta. Hänen kanssansa juteltuaan Liisa vakuuttui entistä enemmän siitä, että keväällä entistä tärkeämpää on käyttää aikaa pidemmin yksittäisten perheiden ja ihmisten kanssa. Pastorin sanat iskostuivat syvälle: *"Liisa, kun nyt kysyit, mikä minusta olisi tärkeintä, niin kerron oman mielipiteeni. Erittäin harva täällä voi tehdä sitä, mitä sinä voit, kun osaat hyvin kieltä ja kulttuuria ja jaat yhteisiä muistoja maasta ja sinua on helppo lähestyä. Mekin tulimme uskoon siten, että meidän kanssamme vietettiin aikaa myös arjessa, eikä vain keskuksilla. Mutta harvalla on täällä siihen aikaa."*

Nyt sitten rukous onkin, että Jumala johdattaisi ne oikeat ihmiset massojen joukosta kuhunkin hetkeen. Kun pelkästään matkoihin pakolaisten luo menee reilusti pari tuntia, viisautta tarvitaan. Monien kanssa jo yhteyttä pidetään yksilöllisesti etänäkin monta kertaa viikossa WhatsAppissa eri puolille. Monet ovat äärimmäisen surullisia huoliensa keskellä, kun mitään pysyvää ei ole vielä vuosienkaan jälkeen ja lähiperhekin usein hajalla useassa maassa. Tarvitaan lohdutusta, toivoa ja käytännön apuakin.

ETÄOPETUSTA VUORILLE

Joulua kohti yhteydenpito myös vanhoihin Keski-Aasian työkauteemme kontakteihin yli 10 vuodenkin takaa on entisestään tiivistynyt. Lähes joka päivä Liisa on yhteydessä johonkin. Kolmen kanssa hän pitää parhaillaan myös viikoittaisia liveopetuksia, osin kollegan kanssa. Osa tutuista on paennut kotimaastaan itään, osa länteen ja pohjoiseen rajanaapuriin, suurin osa on edelleen maan sisällä. On ollut ilo huomata, miten vuosia sitten varovasti kylvetty siemen on itänyt rukousten kantamana ja internet mahdollistaa monenlaista poissa anoppien, puolisoiden ja lasten, toivottavasti myös hallituksen silmiltä. On upeaa, että niissäkin olosuhteissa seurakunta kasvaa! Samalla on surullista seurata, miten vaikeaa jokapäiväinen elämä monelle siellä äärimmäisissä oloissa on ja kipuillaan sen kanssa, miten ketäkin myös välillä taloudellisesti tukee, jos tukee.

SUOMALAISTEN JÄRJESTÄYTYMISTÄ

Suomen kirkon tekemä työ on moninkertaistunut täällä, ja se on tuonut tarvetta luoda tänne lähettikulttuuria, etenkin kun Mikko on monelle täällä kentän esimies. Syksyn mittaan on siten oltu organisoimassa muutamia yhteisiä tapaamisia, viimeksi viime viikolla Kylväjän ja Kansanlähetyksen työntekijöiden yhteistä pikkujoulua. Olemme kaikki pakolaistyössä, mutta eri puolilla laajaa kaupunkia ja erityyppisissä järjestöissä ja työyhteyksissä. Suurta iloa on tuonut nähdä, miten upeaa työtä pakistanilaistaustaiset Suomesta muuttaneet kollegamme ovat käynnistäneet urdun, hindin ja punjabinkielisten parissa.

Osittain elämään täällä kuuluu myös suhteiden ylläpito laajemmin alueen muihinkin toimijoihin, ja juuri olimme Suomen suurlähetystön itsenäisyysjuhlista, kun lähetystön väki oli kuulemma somen kautta seurannut työtämme ja arvostaa sitä. Samoin olemme osallistuneet jonkin verran Merimieskirkon toimintaan. Mikko on käynyt siellä puhumassa, Liisakin menossa ja he ovat tukeneet myös meidän työtämme keräämällä askartelumateriaaleja pakolaislapsille. Oli viime viikolla myös hienoa osallistua suomalaiseen messuun ehtoollisineen Rotterdamista lentäneen Merimieskirkon papin johdolla, Kreikassa kun ei enää ole suomalaista pappia.

OMA NUORISO

Mea-esikoisemme on pärjännyt itsenäisessä elämässä Suomessa hienosti, käykää moikkaamassa Espoon Sellon Prismassa. Omat teinit ovat tottuneet kouluun ja pärjänneet hyvin, monelta osin erinomaisesti. Joinain päivinä koeviikkojen ja erilaisten aikapaineiden alla on ollut vaihtelevaa ahdistusta, mutta kokonaisuutena koulu on sujunut hyvin. Muuten elämä on heillä hyvin kotipainotteista, mutta kanssamme vielä kulkevat sinne, minne milloinkin viedään pääosin positiivisella mielellä. Ruutujen orjia vähän liikaa olemme niin isot kuin pienet, ja siihen pitäisikin saada lisää balanssia. Kavereiden kanssa täällä he eivät juurikaan kaipaa aikaa koulun ulkopuolella, vanhemmat mielellämme sitä heille lisää soisimme ja halukkaita kavereita seuraksi kyllä olisikin, samoin monenlaisia leirejä ja tapahtumia ja nuorteniltoja, joihin eivät toistaiseksi halua. Vuodenvaihteessa, kun koulusta on lomaa, on tarkoitus käydä jossakin perheretkellä Ateenan ulkopuolella.

UUSIA SEURAKUNTIA

Syksyn mittaan olemme saaneet useita uusia tukevia seurakuntia ja olemme erittäin kiitollisia nyt näistä yhdeksästä nimikkoseurakunnastamme: Turun Mikael, Mänttä-Vilppula, Kuopion Puijo, Ruovesi, Kangasala, Saarijärvi, Muurame, Jyväskylä ja Jyväskylän KohtaamisPaikka.

Tulemme käymään hieman pidemmin Suomessa jo ensi kesän lopulla, jotta ehtisimme mahdollisimman montaa teitä nähdä ja tulla tutuiksi. Jos joku seurakunta jo haluaa meitä varata johonkin tiettyyn tilanteeseen, niin voi olla jo yhteydessä! Voimme olla mukana myös etänä kevään mittaan eri tilanteisiin.

Kiitos kaikesta muistamisesta tänäkin vuonna, riemullista joulujuhlaa ja siunattua vuotta 2023!

T: Liisa, Mikko, Noa ja Noomi

Rukousaiheita:

- ✝ pakolaisten joulujuhlat
- ✝ ne "meidän ihmiset", joiden kanssa erityisesti kannattaisi kulkea ja edelleen johdatusta oikeisiin tehtäviin
- ✝ Suomesta palautettu perhe ja heidän tulevaisuutensa
- ✝ yhteysilta 21.1. ja sen hedelmät
- ✝ omat nuoret, heidän ikäryhmän srk-yhteys
- ✝ kiitos, että elämä alkaa kaikille tuntua täällä sujuvammalta

Kylväjän talous ja meidänkin työmme katetaan suurelta osin yksityisillä lahjoituksilla. Jos haluat tukea työtämme myös taloudellisesti, käytä Kylväjän tilinumeroa **FI57 4405 0010 0212 96** ja viitettä **2100 0083 2**, joka ohjautuu meidän työmme kulujen kattamiseen. **Kiitos lahjastasi!**

Huom: Viitenumerosysteemimme on muutoksessa. Vanhatkin viitenumerot vielä toimivat, mutta toivoisimme, että siirtyisitte jatkossa käyttämään tätä yllä mainittua uutta viitenumeroa.